

LOUIS BLANC

Ὁ *Louis Blanc* ἐγεννήθη ἐν Μαδρίτη τὴν 29^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ 1881. Ὁ πατήρ του οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς, ἀνῆκεν εἰς οἰκογένειαν πολλὰ ὑποστᾶσαν, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐκ Κορσικῆς καταγομένη ἀνῆκεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ *Pozzo di Borjo*.

Περαιτῶς ἐν τῷ σχολείῳ τῆς *Rodez* τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ὁ *Louis Blanc* ἐπανῆλθε τῷ 1830 εἰς Παρισίους πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρὸς του. Ἐνταῦθα ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐξοικονομεῖ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, νὰ παραδίδῃ μαθήματα μαθηματικῆς. Ἐπί τινα δὲ χρόνον διετέλεσε καὶ γραμματεὺς παρὰ τινι δικηγόρῳ. Κληθεὶς ἐν ἔτει 1832 εἰς *Arras* ὡς ἐπιμελητὴς τῆς ἐκπαιδύσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ κατασκευαστοῦ μηχανῶν *Hallette*, καὶ ἐπὶ διετίαν μείνας ἐκεῖ συνέδεσε φιλίαν μετὰ τοῦ *Fredéric De-George*, διευθυντοῦ τοῦ « *Propagateur du Pas-de-Calais*, » καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ, μετὰ διαφόρων ἄλλων πολιτικῶν καὶ φιλολογικῶν ἄρθρων, δύο ποιήματα, τὸν « *Mirabeau et l' Hotel des Invalides*, » καὶ « *Eloge de Manuel*, » ἅτινα ἐβραβεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀκαδημίας τῆς *Arras*.

Μετὰ τὰς ἐπιτυχίας ταύτας ὁ *Louis Blanc* ἐπανῆλθε εἰς Παρισίους τῷ 1834 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔδωκε ἄρθρα τινὰ εἰς τὴν « *National* » ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῆς « *Revue républicaine*, » ἧς ἡ ἔκδοσις ἀπηγορεύθη τὸ 1835, καὶ εἰς τὴν « *Nouvelle Minerve* ». Τῷ δὲ 1836, ἐγένετο διευθυντὴς καὶ συντάκτης τῆς « *Bon Sens* » ἧς τὴν διεύθυνσιν διετήρησε μέχρι τοῦ 1838, ὅτε ἐγκαταλείψας αὐτήν, ἱδρυσεν τὴν « *Revue de Progrès*, » εἰς ἣν ἔγραψε τὰ περὶ «διοργανώσεως τῆς ἐργασίας» ἄρθρα του, ἃ συλλέξας κατόπιν ἐξέδωκε ἰδιαιτέρως εἰς ἓνα τόμον.

LOUIS BLANC

Διὰν γνωστὸς ἤδη ὠνῶς ἔγκριτος δημοσιογράφος ὁ *Louis Blanc* ἀπέκτησε τάχιστα μεγάλην φήμην καὶ ὡς ἱστορικός, ἅμα τῇ δημοσιεύσει, ἐν ἔτει 1841, τῶν πρώτων τόμων τῆς ὑπ' αὐτοῦ γραφείσης «Ἱστορίας τῶν δέκα ἐτῶν (1830—1840). Μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τούτου, ἤρχισε νὰ παρασκευάζῃ τὴν μεγάλην «Ἱστορίαν τῆς γαλλικῆς ἐπαραστάσεως,» ἧς ὁ πρώτος τόμος ἐδημοσιεύθη τῷ 1847.

Ὅτε ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1848, ὁ *Louis Blanc* ἦτο εἷς τῶν πρώτων συντακτῶν τῆς «*Reforme*» καὶ ἡ δημοτικότης του ἦτο μεγίστη παρὰ τῷ ἐργατικῷ λαῷ τῶν Παρισίων, δι' ὃ ἐξελέγη καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ *κοινωνισμοῦ* ἐν τῇ προσωρινῇ κυβερνήσει. Αὐτὸς δὲ μετὰ τοῦ Λαμαρτίνου κατώρθωσαν ὥστε νὰ δεχθῇ ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς εἰς τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα· ὀλίγα δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ *συντακτικῇ συνελεύσει*. Καταδιωχθεὶς μετὰ τὰ συμβάντα τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1848, κατέφυγεν εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα διηύθυνε ἐπὶ διετίαν τὴν μηνιαίαν ἐφημερίδα τὸν «*Nέον Κόσμον*», καὶ ἐπεράτωσε τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἐπαραστάσεως» πρὸς τούτοις δὲ συνέγραψε καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα ἱστορικὰ καὶ φιλολογικὰ ὡς τὰς «*Περὶ Ἀγγλίας ἐπιστολὰς του*» καὶ ἑτέρας σπουδαιοτάτας συγγραφάς.

Ἐπιστρέψας εἰς Γαλλίαν μετὰ τὴν 4 Σεπτεμβρίου ἐγένετο μέλος τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ βουλευτῆς μέχρι τοῦ θανάτου του. Δύο ἔτη ὅμως πρὸ τοῦ θανάτου, ἡ κατὰστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ τὸν ἀπεμάκρυνε τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς.